

תת"ע 5880/11/18 - מדינת ישראל, המאשימה נגד צמחי מורן צמחי מורן, הנאשמים

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 5880-11-18 מדינת ישראל נ' צמחי מורן
בפני כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד

צמחי מורן צמחי מורן - הנאשמים

הכרעת דין

כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, הריני מודיעה כי החלטתי לזכות את הנאשם.

הנאשם אשר בפניו מואשם כי ביום 30.1.18 בשעה 10:41 נהג ברכב בכביש הכניסה לבית ספר ירקון בנווה ירק, ולא ציית לתמרור 402 המוצב במקום בכך שנכנס לדרך שלא בהתאם להוראת התמרור. זאת בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה התשכ"א - 1961.

פרשת התביעה

ע"ת 1 יונתן כס.

שוטר, העד ערך את הדו"ח (ת/1).

לדברי העד בכיוון תנועת הנאשם מוצב תמרור 402, הוא עמד כ-67 מ' ממקום התמרור והבחין בנאשם כשהוא נוסע בדרך בניגוד להוראת התמרור.

פרשת ההגנה

הנאשם

הנאשם מאשר את עובדות המקרה אך טוען כי אין פה עבירה מאחר והתמרור הוצב בניגוד לתקנות וההנחיות להצבת תמרורים. לדבריו, התמרור לא מוצב כחוק מאחר וע"פ ההנחיות בדרך בה מוצב בצידה האחד תמרור אין כניסה חייב להיות בצד השני של הדרך תמרור המורה על דרך חד סטרית, ובדרך הזאת התמרור לא מוצב.

לטענתו הן בדו"ח והן בעדותו ציין השוטר כי מוצבים בדרך שני תמרורים של אין כניסה. אך לא ציין האם יש תמרור אחר בצידה השני של הדרך כנדרש בהנחיות.

טענות הצדדים

בין הצדדים אין מחלוקת עובדתית על תוואי הנהיגה, הנאשם אף אמר במפורש בעדותו כי הוא איננו מתווכח עם עובדות המקרה, אלא שלטענתו התמרור לא מוצב כחוק.

טענת המאשימה:

המאשימה בסיכומיה ביקשה להרשיע את הנאשם.

לטענתה מדובר בתמרורים באופן חד וברור שאוסרים את הכניסה לכביש. הנאשם בחר ליסוע במקום שיש תמרור אין כניסה, משהעבירה בוצעה, והנאשם לא מסתיר ולא מכחיש את העובדות, מבוקש להרשיע אותו במיוחד לו.

טענות ההגנה

טענתו המרכזית הינה שהתמרור הוצב בניגוד לחוק, באשר לא הוצב בצד השני של הדרך תמרור 618. ע"פ הוראות התקנת תמרורים יש להציבם יחדיו בצד השני של קטע הדרך ההופך לחד סטרי.

לאור זאת מבוקש לזכותו.

דין

כאמור לעיל אין מחלוקת עובדתית בין הצדדים לגבי נסיבות המקרה.

תקנה 22(א) לתקנות התעבורה קובעת:

"עובר דרך חייב לקיים את ההוראות הניתנות בתמרור, אולם תהיה הגנה טובה לנאשם אם יוכיח שהתמרור הוצב, סומן או נקבע שלא כדין."

השאלה שבמחלוקת היא האם התמרור הוצב שלא כדן - והאם קמה לנאשם ההגנה שבתקנה 22(א) כאמור.

המדינה נהנית מ"חזקת תקינות" של התמרור הרלוונטי לפיה החזקה הקיימת היא כי התמרור מוצב כדן ועל הטוען אחרת להוכיח זאת.

וזאת על פי הוראות תקנה 22(א) לתקנות התעבורה הקובעת כי הנטל להוכיח כי התמרור הוצב או סומן שלא כדין מוטל על הנאשם, (ראה לעניין רע"פ 6904/01 אביב מוזס נ' מדינת ישראל וע"פ (ירושלים) 9539/05 מדינת ישראל נ' גחובסקי אריה).

לפיכך הנטל להוכיח כי התמרור הוצב שלא כדין רובץ לפתחו של הנאשם.

בתקנות והנחיות להצבת תמרורים 2018 בחלק העוסק באיסורי כניסה מלאים נקבע בהנחיות להצבת תמרור 402 כלדקמן:

"א. יש להציב יחד עם תמרור 402 גם תמרור 618 "יחידיו", בצד השני של קטע הדרך ההופך לחד סטרי.

ב. אם מדובר על קטע דרך שבו נקבע הסדר של חד סטריות לכל רכב, אך לתחבורה ציבורית מותר לנסוע בשני הכוונים, יש להציב בצד השני תמרור 504 , במקום תמרור 618."

משטען הנאשם עוד בישיבת ההקראה כי התמרור איננו חוקי מאחר ולא מוצב בצידו השני שלט חד סטרי, היה על המאשימה להוכיח את חוקיות התמרור.

עד התביעה התייחס לאופן הצבת התמרור וציין כי בכיוון נסיעת הנאשם מוצבים שני תמרורי 402 כנדרש, אך לא התייחס לשאלת התמרורהמוצב בצידה השני של הדרך.

בעדותו ציין הנאשם כי לא מוצב תמרור המורה על דרך חד סטרית.

במקרה שלפניי מאחר ובכיוון נסיעת הנאשם מותרת הנסיעה לתחבורה ציבורית, ע"פ התקנות יש להציב בצידה השני של הדרך תמרור 504 (דרך חד סטרית לכל כלי הרכב, למעט רכב שנסיעתו הותרה ע"פ תמרור בכיוון הנגדי) ולא תמרור 618 (דרך חד סטרית).

אמנם בסיכומיו טען הנאשם כי לא מוצב בצידה השני של הדרך תמרור 618, אך לאור העובדה כי עוד בישיבת ההקראה התייחס הנאשם לחוקיות התמרור, ומשלא הוכיחה המאשימה את חוקיות התמרור ואף העד מטעמה לא התייחס לעניין התמרור המוצב בצידה השני של הדרך ומשהעיד הנאשם כי בצידה השני של הדרך לא מוצב כל תמרור, על-כן קמה לו ההגנה שבתקנה 22(א) ויש לזכותו.

על כן אני מזכה את הנאשם מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"א תשרי תש"פ, 10 אוקטובר 2019, במעמד הצדדים

עמוד 3